

בש"פ 7967/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט העליון

בש"פ 7967/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
בית משפט המחוזי בבאר שבע - תפ"ח
40550-06-18

תאריך הישיבה: ו' בכסלו התש"פ (4.12.2019)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולומבוס
בשם המשיב: עו"ד אפרים דמרי

החלטה

בקשה רביעית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 ל[] (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 ימים החל מיום 12.12.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח
40550-06-18 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

1. נגד המשיב הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע של עבירות מין

עמוד 1

רבות, לרבות אינוס, מעשה סדום ומעשים מגונים, שביצע בבתו מאז היותה בת 4 ועד היותה בת 17, וכן עבירות של הדחה בעדות ושיבוש מהלכי משפט. עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהחלטתו של השופט י' עמיתבבש"פ 3858/19 מיום 12.6.2019. בתמצית ייאמר כי על פי האישום הראשון, בין השנים 2005-2011, בהזדמנויות רבות ובתדירות יומיומית, נהג המשיב לקרוא לבתו לחדר השינה והורה לה לגעת באיבר מינו או להכניס את איבר מינו לפיה, עד שבא על סיפוקו. כמו כן, החל משנת 2011 ועד למעצרו בשנת 2018, ובתדירות יומיומית, נהג המשיב לנשק את בתו ולהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה או לפי הטבעת שלה, תוך שהוא גורם לה לכאבים עזים. בנוסף לכך מיוחסים למשיב שני אישומים בגין שיבוש הליכי משפט והדחה בעדות.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בא כוחו של המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וביום 21.9.2018 החליט בית המשפט המחוזי לעצור את המשיב עד תום ההליכים בעניינו. מאחר שחלפו תשעה חודשים, הוארך מעצרו של המשיב מאז על ידי בית משפט זה בתשעים ימים שלוש פעמים בבש"פ 1825/19 מיום 12.3.2019 (בהסכמה); בש"פ 3858/19 מיום 12.6.2019; בש"פ 5445/19 מיום 20.8.2019 (בהסכמה).

בעניינו של המשיב התקבלו מספר תסקירים מאת שירות המבחן שלא באו בהמלצה לשחרורו לחלופת מעצר, לרבות למעצר בפיקוח אלקטרוני. תסקיר המעצר המשלים האחרון בעניינו של המשיב הוגש ביום 10.10.2019, ובו נתבקש שירות המבחן לבחון את האפשרות שהמשיב ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני (להלן: התסקיר המשלים האחרון). בתסקיר שהוגש, עמד שירות המבחן על המניפולטיביות של המשיב ועל התרשמותו כי המפקחים המוצעים יתקשו להוות עבורו דמויות סמכותיות מציבות גבול. בהתחשב בכך, ובהתחשב בעובדה שהמשיב מואשם בעבירות של הדחת עד ושיבוש מהלכי משפט, סבר שירות המבחן כי מעצר בפיקוח אלקטרוני לא יאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

3. אשר להליך העיקרי, עד עתה התקיימו עשרה דיוני הוכחות, בהם הושלמה פרשת התביעה, ונכון לעת הזו קבועים עוד שני דיוני הוכחות לשמיעת פרשת ההגנה, שהאחרון שבהם קבוע ליום 31.12.2019. במהלך ניהול המשפט חלו מספר עיכובים בשל סוגיות ייצוג ומחלוקות בכל הנוגע לאופן שמיעת עדותה של המתלוננת, וכן בשל תיקון כתב האישום ביום 5.3.2019, במסגרתו הוספו האישומים השני והשלישי שעניינם בהדחת עד ושיבוש מהלכי משפט שהתרחשו בשתי הזדמנויות שונות במהלך תקופת מעצרו של המשיב. ביום 10.9.2019 שוב תוקן כתב האישום על דרך של הוספת עדת תביעה - אשת המשיב, אשר העדתה הסתיימה ביום 3.10.2019.

4. בדיון שהתקיים לפניי חזרה באת כוח המבקשת על נימוקי הבקשה תוך שהדגישה כי מעשיו של המשיב מלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו; כי ישנו חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט, בין היתר נוכח ניסיונותיו הקודמים של המשיב להניא את המתלוננת לחזור בה מעדותה; כי אין בנמצא חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח תוך שהפנתה לתסקיר המשלים האחרון; וכי ההליך מתקדם בקצב תקין. בא כוח המשיב טען מנגד כי הוא צופה שיתקיימו עוד לפחות חמישה דיוני הוכחות לסיום פרשת ההגנה וכי הצפי הוא שיהיו הארכות מעצר נוספות. עוד טען בא כוח המשיב כי חל כרסום בתשתית הראייתית. בא כוח המשיב ביקש מבית משפט זה שיוורה על קבלת תסקיר במטרה לבחון את האפשרות שהמשיב יעצר בפיקוח אלקטרוני, תוך שטען כי מעצר מסוג זה הוא מעצר בפני עצמו ומשכך המפקחים האנושיים הנוספים אינם צריכים להיות ברמת פיקוח גבוהה.

5. לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

6. הלכה היא, כי לשם הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכות הנאשם לחירות לבין שמירה על שלום הציבור וניהולו התקין של ההליך המשפטי. לצורך עריכת האיזון, מתחשב בית המשפט במגוון שיקולים, ובכללם המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, וקצב ניהול ההליך העיקרי (ראו, למשל, בש"פ 2650/19 מדינת ישראל נ' רון נחום (1.5.2019)).

7. במקרה דנן, אין ספק כי המעשים המיוחסים למשיב, לפיהם ביצע בבתו מעשים מיניים קשים במשך כ-12 שנים, הם חמורים ביותר ומלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו (ראו, והשוו, בש"פ 1451/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 26 (11.3.2014)). בנוסף לכך, בעניינינו אין מדובר אך בחשש ערטיילאי לשיבוש הליכי משפט הקיים בדרך כלל בעבירות מין במשפחה, משהאישומים השני והשלישי מלמדים על התממשותו של חשש זה אף כשהמשיב שוהה במעצר מאחורי סורג ובריח, ומשכך, חרף סיום פרשת התביעה, החשש לשיבוש שריר וקיים. עוד יש ליתן את הדעת לתסקירי שירות המבחן השליליים שהוגשו בענייניו של המשיב, כאשר אף בתסקיר המשלים האחרון שהוגש בענייניו העריך שירות המבחן כי מעצר בפיקוח אלקטרוני לא יאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, בין היתר, בהתחשב בכך שהמפקחים המוצעים, הורי המשיב, אינם מהווים עבורו דמויות סמכותיות מציבות גבול. בהקשר זה יוער כי אין ממש בטענת בא כוח המשיב לפיה פיקוח אלקטרוני הוא מעצר בפני עצמו ומשכך אין צורך בפיקוח אנושי ברמה גבוהה. עמדתי בעבר על כך כי:

"הפיקוח האלקטרוני אינו אלא רכיב משלים בחלופת מעצר למפקחים אנושיים, והוא נועד לשמש חיזוק לפיקוח אנושי, ולא להחליפו (בש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' איינאו, בפסקה 19 (17.8.2017)); בש"פ 7206/10 מדינת ישראל נ' אגרונוב, בפסקה 18 (24.10.2010)); בש"פ 7883/15 נחום נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (30.11.2015)). על כן, בטרם יורה בית המשפט על מעצרו של עצור בפיקוח אלקטרוני, עליו להשתכנע כי ניתן לתת אמון במפקחים, וכי הם מהווים גורמי סמכות עבור העצור" (בש"פ 1939/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (13.3.2018)).

נוכח האמור, ובהתחשב בקצב התקדמות ההליך העיקרי כמתואר לעיל והשלב בו הוא מצוי בנקודת הזמן הנוכחית, מצאתי כי קיימת הצדקה ברורה להארכת מעצרו של המשיב בנסיבות העניין.

8. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 12.12.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 40550-06-18 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א בכסלו התש"פ (9.12.2019).

שׁוֹפֵט
